

Bosna i Hercegovina
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 006175 23 Uvp
Banjaluka, 20.6.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Strahinje Ćurkovića, kao predsjednika vijeća, Vesne Mišić i Božane Vulić, kao članova vijeća, uz učešće Sonje Savić zapisničara, u upravnom sporu po tužbi „Meridian Tech“ d.o.o. Banjaluka, ul. Skendera Kulenovića broj 91 (u daljnjem tekstu: tužilac) zastupanog po punomoćniku Borisu Stojanoviću, advokatu iz Banjaluke, ulica Gundulićeva broj 3, protiv rješenja broj 02-05-462-35.32-TZP/III/23 od 21.7.2023. godine, tuženog Gradonačelnika Grada Istočno Sarajevo, u predmetu utvrđivanja takse za isticanje reklame na području Grada Istočno Sarajevo, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 006175 23 U od 06.10.2023. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj 20.6.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Tužilac se odbija sa zahtjevom za nadoknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom stavom 1 izreke, uvažena je tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za prostorno uređenje, saobraćaj i stambeno-komunalne poslove Grada Istočno Sarajevo broj 05-462-35.32-TZR/23 od 01.02.2023. godine, kojim je tužiocu, kao obvezniku takse za isticanje reklame na području Grada Istočno Sarajevo, za poslovni objekat PJ Sportska kladionica „Meridian“ Lukavica, ulica Hilandarska broj 10, utvrđena taksa u novčanom iznosu od 3.666,67 KM za 2023. godinu, uz određenje da se taksa za isticanje reklame na području Grada Istočno Sarajevo može izmiriti odjednom ili u dva dijela i to prvi najkasnije do 30.6., a drugi dio najkasnije do 30.11. tekuće godine za datu godinu. Stavom 2 izreke obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove spora u iznosu od 434,00 KM, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadu troškova odbija.

Uvaženje tužbe sud je obrazložio da osporeni akt nije pravilan i zakonit, uz iznošenje razloga za takvu odluku, koje ovaj sud neće posebno interpretirati s obzirom da zahtjevom tužioca nije osporena presuda u stavu 1 izreke. Odluku o troškovima sud je obrazložio stavom da je tuženi dužan isplatiti troškove upravnog spora tužiocu, koji je uspio u sporu, a visina troškova određena je prema procjenjivim stvarima shodno Tarifnom broju 2 Tarife, jer je predmet upravnog postupka utvrđivanje takse za isticanje reklame, u iznosu od 3.666,67 KM. Navodi da prema Tarifnom broju 2 Tarife za sastavljanje inicijalnog akta advokatu pripada

nagrada za vrijednost spora do 5.000,00 KM od 80 bodova. Taj se iznos, shodno Tarifnom broju 12 Tarife uvećava za 25% paušalne nagrade i 17% PDV, te s obzirom da je vrijednost boda 2,00 KM, to tužilac ima pravo na sastav tužbe po advokatu u ukupnom iznosu od 234,00 KM. Tužiocu su dosuđeni i troškovi sudske takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM i presudu u iznosu od 100,00 KM shodno Tarifnom broju 22 tačka 1 i 23 tačka 1 Zakona o sudskim taksama („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/18 i 67/20 u daljem tekstu: Zakon o sudskim taksama), tako da su tužiocu priznati troškovi upravnog spora u ukupnom iznosu od 434,00 KM. U preostalom dijelu zahtjev tužioca za naknadu troškova se odbija kao previsoko postavljen. Sud je takođe odbio zahtjev za naknadu troškova postavljen u podnesku tužioca od 02.10.2023. godine, jer navedena radnja nije bila neophodna u ovom sporu, u skladu sa odredbom člana 387 stav 1 Zakona o parničnom postupku („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje stava 2 izreke presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS) i povrede Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 68/05, u daljem tekstu: Tarifa). Navodi da su pobijanom presudom pravilno dosuđeni troškovi sudske takse, ali da su nepravilno dosuđeni troškovi zastupanja po advokatu za sastavljanje podnesene tužbe. Smatra da je nižestepeni sud pogrešno zaključio da se u konkretnom slučaju radi o postupku u procjenjivim stvarima, s obzirom da je predmet upravnog postupka utvrđivanje takse za isticanje reklame u iznosu od 3.666,67 KM, zbog čega nije pravilno primjenio Tarifu, jer je bilo pravilno primjeniti Tarifni broj 3 i priznati mu troškove u većem iznosu. U prilog svojih tvrdnji tužilac se poziva na stav izražen u presudama Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 025206 21 Uvp od 07.4.2023. godine donesena u postupku prinudne naplate poreza na nepokretnosti, broj 11 0 U 022361 19 Uvp od 15.4.2021. godine donesena u postupku naknade materijalne i nematerijalne štete i broj 11 0 U 027550 21 Uvp od 13.7.2023. godine donesene u postupku povrata plaćenih troškova upisa u određenom novčanom iznosu, u kojim predmetima je sud odlučivao o troškovima u skladu sa odredbom Tarifnog broja 3 Tarife. Predlaže da se zahtjev usvoji i preinači stav 2 izreke pobijane presude na način što će se tužiocu dosuditi iznos od 443,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 6.10.2023. godine, a tuženi obaveže da mu nadoknadi troškove upravnog spora.

U odgovoru na zahtjev tuženi ističe da je u roku od 30 dana od dana prijema pobijane presude, tužiocu nadoknadio troškove spora iz pobijane presude, ne ulazeći u razmatranje da li su isti osnovano dosuđeni tužiocu. Smatra da ne može snositi posledice eventualno pogrešne primjene Tarifnog broja Tarife od strane nižestepenog suda, o čijoj pravilnosti postupanja će cijeniti Vrhovni sud Republike Srpske. Predlaže da se zahtjev tužioca odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, na osnovu odredbe člana 39 ZUS, odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Ne stoje navodi zahtjeva da je nižestepeni sud tužiocu priznao manje troškove upravnog spora za sastav tužbe po advokatu. Tužilac je osporio rješenje tuženog od 21.7.2023. godine kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv rješenja od 01.02.2023. godine, kojim je tužiocu, kao obvezniku takse za isticanje reklame na području Grada Istočno Sarajevo, za poslovni objekat PJ Sportska kladionica „Meridian“ Lukavica, utvrđena taksa u novčanom iznosu od 3.666,67 KM za 2023. godinu, tako da je troškove upravnog spora trebalo računati prema procjenjivom iznosu, u skladu sa Tarifnim brojem 2 Tarife, kako su pravilno pobijanom

presudom, tužiocu priznati troškovi za sastav tužbe po advokatu u ukupnom iznosu od 234,00 KM i sudske takse na tužbu i presudu po 100,00 KM, što ukupno iznosi 434,00 KM.

Bez osnova su i ostali navodi tužioca i njegovo pozivanje na pomenute presude Vrhovnog suda Republike Srpske, jer se u tim predmetima radilo o drugoj činjeničnoj i pravnoj situaciji.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, navodima zahtjeva nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude u stavu 2 izreke, pa njenim donošenjem u tom dijelu nije ostvaren nijedan razlog nezakonitosti iz odredbe člana 35 stav 2 ZUS, zbog čega se zahtjev, na osnovu odredbe člana 40 stav 1 istog zakona, odbija.

Budući da je tužilac odbijen sa zahtjevom, to mu shodno odredbi člana 6 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 63/11) po načelu argumentum a contrario, ne pripadaju troškovi upravnog spora, zbog čega je njegov zahtjev za naknadu troškova sastava zahtjeva po advokatu odbijen kao neosnovan.

Zapisničar
Sonja Savić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić